392R2075

N:o L 215/70 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 30.7.92

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2075/92,

annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992,

raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(1),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(3),

sekä katsoo, että

maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen ja siihen olisi erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

yhteinen maatalouspolitiikka tähtää perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamiseen, ja erityisesti raakatupakka-alalla markkinoiden vakauttamiseen ja asianomaisen maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseen; mainitut tavoitteet voidaan saavuttaa mukauttamalla raaka-aineet tarpeisiin, mikä perustuu erityisesti laatua korostavaan politiikkaan,

tupakkamarkkinoiden tämänhetkinen tilanne, jolle on ominaista kysynnän ja tarjonnan välinen epätasapaino, edellyttää yhteisön kyseisten markkinoiden säätelyä tähän asti ohjanneen järjestelmän tuntuvaa muuttamista siten, että perinteisten tuottajien harjoittama tupakanviljely silti säilytetään; muuttaminen merkitsee markkinoiden hallintajärjestelmien yksinkertaistamista ja samanaikaisesti sekä markkinoiden tarpeisiin ja taloudellisiin vaatimuksiin että valvontakeinojen vahvistamiseen sopeutetun tuotannon rajoittamista koskevan järjestelmän toteuttamista, jotta voidaan varmistaa, että hallintajärjestelmien avulla saavutetaan kaikki yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet,

eri tupakkalajikkeet voidaan luokitella ryhmiin viljelyteknisten yhtäläisyyksiensä ja tuotantokustannustensa perusteella ottaen huomioon kansainvälisessä kaupassa käytetyt nimitykset,

kilpailutilanne tupakkamarkkinoilla edellyttää perinteisten tupakantuottajien tukemista, ja kyseisen tuen olisi perustuttava sellaiseen palkkiojärjestelmään, joka mahdollistaa tupakan menekin yhteisössä,

palkkiojärjestelmän tehokas hallinta voidaan varmistaa viljelijän ja ensimmäisen jalostusasteen yrityksen välisillä viljelysopimuksilla, jotka takaavat samalla kertaa sekä vakaan menekin viljelijöille että säännölliset toimitukset jalostusyritykselle; kun jalostusyritys maksaa tuottajalle palkkion suuruisen summan sopimuksen kohteena olevan ja laatuvaatimukset täyttävän tupakan toimitushetkellä, tuetaan toisaalta tupakanviljelijöitä ja toisaalta helpotetaan palkkiojärjestelmän hallintaa,

yhteisön tupakantuotannon rajoittamiseksi ja tuotannon hillitsemiseksi sellaisten lajikkeiden osalta, joilla on menekkivaikeuksia, olisi määritettävä yleinen enimmäistakuukynnys yhteisössä ja jaettava tuotanto vuosittain erityisten takuukynnysten mukaan kunkin lajikeryhmän osalta,

takuukynnysten noudattamisen varmistamiseksi olisi otettava käyttöön rajoitetuksi ajanjaksoksi jalostuskiintiöjärjestelmä; jäsenvaltioiden on jaettava siirtymäkauden ajan vahvistettujen takuukynnysten puitteissa jalostuskiintiöt asianosaisten laitosten kesken, ottaen huomioon, että yhteisön tätä tarkoitusta varten käyttöön ottamilla säännöillä pyritään varmistamaan oikeudenmukainen jakaminen aiemmin jalostettujen määrien perusteella siten, että todettuja poikkeavia tuotantolukuja ei kuitenkaan huomioida; on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta kiintiöt voidaan myöhemmin jakaa tuottajille hyväksyttävin ehdoin; jäsenvaltioilla on oltava käytettävissään riittävät tiedot, jotta ne voivat jakaa kiintiöt tuottajille aiemmin saatujen tulosten perusteella,

ensimmäisen jalostusasteen yritys ei missään tapauksessa saa solmia viljelysopimusta, joka ylittää sille myönnetyn kiintiön; tämän vuoksi palkkion enimmäismäärä on rajoitettava jalostuskiintiötä vastaavaan määrään,

palkkio- ja tuotannon rajoittamisjärjestelmät olisi aluksi ulotettava vuoteen 1997, jotta kyseisiä järjestelmiä voidaan tarkastella uudelleen saadun kokemuksen perusteella ja tehdä niihin tarvittaessa mukautuksia myöhempiä ajanjaksoja varten,

(1) EYVL N:o C 295, 14.11.1991, s. 10
(2) EYVL N:o C 94, 13.4.1992
(3) EYVL N:o C 98, 21.4.1992, s. 18

tupakkamarkkinoiden tervehdyttämistä ja tuotannon parantamista voidaan edistää erilaisilla tuotannonohjaustoimenpiteillä; erityisesti tuottajaryhmittymät voivat erityistuen avulla parantaa tuotannon järjestämistä ja ohjausta; lisäksi palkkiosta pidätettävällä summalla rahoitettavan tutkimusohjelman avulla voidaan ohjata tupakantuotantoa vastaamaan paremmin kansanterveyteen liittyviä yhteisön vaatimuksia, ja lajikkeiden Mavra, Tsebelia, Forchheimer, Havanna IIc sekä Geudertheimer-hybridien viljelyn tärkeä asema yhteisön tiettyjen alueiden taloudessa edellyttää tuotantosuunnan muutosohjelman toteuttamista kyseisten lajikkeiden tuottajien osalta,

yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen edellyttää yhteisen kauppajärjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajoilla,

määrällisistä rajoituksista yhteisön ulkorajoilla voidaan luopua; yhteisön olisi kuitenkin sallittava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi vaille suojaa poikkeuksellisten tilanteiden mahdollisesti aiheuttamia häiriöitä vastaan,

ennalta aavistamattomat markkinaolosuhteet saattavat myös tehdä tarpeellisiksi poikkeukselliset markkinaukitoimenpiteet, joista päättää komissio,

tiettyjen tukien myöntäminen saattaisi vaarantaa yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi tupakka-alalla olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

olisi säädettävä yhteisön taloudellisesta vastuusta niiden kustannusten osalta, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamiseen liittyvistä velvoitteista yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70[1] mukaisesti,

saatu kokemus on osoittanut, että valvonnan vahvistaminen tupakka-alalla on välttämätöntä; tarvittaessa tietyt valvontavaltuudet voitaisiin myöntää itsenäiselle valvontatoimielimelle kyseisten markkinoiden erityisvaatimusten huomioon ottamiseksi,

tupakka-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

siirtymisen raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 727/70[2] käyttöön otetusta järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään tulee tapahtua mahdollisimman hyvissä olosuhteissa; tämän vuoksi siirtymäkauden toimenpiteet saattavat osoittautua välttämättömiksi; sen lisäksi uutta järjestelmää olisi sovellettava täydellisenä vasta vuoden 1993 sadosta alkaen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Raakatupakka-alan yhteinen markkinajärjestely sisältää säännöt, jotka koskevat:

— palkkiojärjestelmää,

— tuotannon ohjaus- ja rajoittamistoimenpiteitä,

— kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevaa järjestelmää.

Se koskee CN-koodiin 2401 kuuluvia valmistamatonta tupakkaa ja tupakanjätteitä.

2 artikla

Raakatupakkalajikkeet luokitellaan seuraaviin ryhmiin:

a) Flue cured:

riihikuivattu tupakka; ilman kiertoa, lämpötilaa ja ilman kosteuspitoisuutta valvotaan kuivauksen aikana;

b) Light air cured:

suojakatoksen alla ilmakuivattu tupakka, jota ei fermentoida;

c) Dark air cured:

suojakatoksen alla ilmakuivattu tupakka, jossa sallitaan luonnollinen fermentoituminen ennen markkinoille saattamista;

d) Sun cured:

aurinkokuivattu tupakka;

e) Fire cured:

savustamalla kuivattu tupakka;

f) Basma (sun cured);

g) Katerini (sun cured);

h) Perinteinen Kaba Koulak ja vastaavanlaiset lajikkeet (sun cured).

Eri ryhmiin kuuluvat lajikkeet on lueteltu liitteessä.

---

(1) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 2048/88 (EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 1)

(2) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 1. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 860/92 (EYVL N:o L 91, 7.4.1992, s. 1)

I OSASTO

Palkkiojärjestelmä

3 artikla

1 Vuoden 1993 sadosta alkaen otetaan käyttöön palkkiojärjestelmä, jota sovelletaan vuoden 1997 satoon saakka ja jossa palkkion suuruus on yhtenäinen kaikille samaan ryhmään kuuluville tupakkalajikkeille.

2 Belgiassa, Saksassa ja Ranskassa viljeltäville flue cured, light air cured ja dark air cured -tupakkalajikkeille myönnetään kuitenkin lisätukea. Sen suuruus on 50 prosenttia kyseisille tupakkalajikkeille 1 kohdan mukaisesti myönnetyn palkkion ja vuoden 1992 satoon sovelletun palkkion välisestä erotuksesta.

3 Kyseisen palkkion tarkoituksena on viljelijän tulojen tukeminen markkinoiden tarpeita vastaavan tuotannon puitteissa ja yhteisössä tuotetun tupakan menekin varmistaminen.

4 artikla

1 Neuvosto vahvistaa perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen satovuosittain palkkion ja lisätuen suuruuden ottaen huomioon erityisesti eri tupakoiden tähänastiset ja ennustetut menekkimahdollisuudet tavallisissa kilpailuolosuhteissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla.

2 Tuen suuruus vahvistetaan:

a) kilogrammalle tupakanlehtiä, joille ei ole suoritettu esijalostus- tai käsittelytoimenpiteitä;

b) kullekin raakatupakkaryhmälle.

5 artikla

Palkkion myöntämistä koskevat erityisesti seuraavat edellytykset:

a) tupakan on oltava lähtöisin kullekin lajikkeelle määritetyltä tuotantoalueelta;

b) laatuvaatimuksia on noudatettava;

c) tuottaja toimittaa tupakanlehdet ensimmäisen jalostusasteen yritykselle viljelysopimuksen perusteella.

6 artikla

1 Viljelysopimus sisältää vähintään, että:

— ensimmäisen jalostusasteen yritys sitoutuu maksamaan viljelijälle toimitushetkellä ostohinnan lisäksi palkkion suuruisen summan sopimuksen kohteena olevasta ja todella toimitetusta määrästä,

— viljelijä sitoutuu toimittamaan esijalostuslaitokselle laatuvaatimusten mukaista raakatupakkaa.

2 Toimivaltainen toimielin korvaa palkkiosumman ensimmäisen jalostusasteen yritykselle sen jälkeen, kun sille on esitetty tositteet viljelijän tupakkatoimituksesta ja 1 kohdassa tarkoitetun summan maksamisesta.

7 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Niihin sisältyy erityisesti:

— tuotantoalueiden rajaaminen kaikille lajikkeille,

— toimitettua tupakkaa koskevat laatuvaatimukset,

— muut viljelysopimukseen liittyvät ehdot ja sopimuksen viimeinen solmimispäivä,

— mahdollisesti vaadittava takuu, joka ensimmäisen jalostusasteen yrityksen on annettava siinä tapauksessa, että pyydetään ennakkomaksua, sekä kyseisen takuun antamiseen ja vapauttamiseen liittyvät ehdot,

— palkkion myöntämiseen liittyvät erityisehdot siinä tapauksessa, että sopimus solmitaan tuottajaryhmittymän kanssa,

— toimenpiteet, jotka on toteutettava siinä tapauksessa, että viljelijä tai ensimmäisen jalostusasteen yritys ei täytä sopimusvelvoitteitaan.

II OSASTO

Tuotannon rajoittamista koskeva järjestelmä

8 artikla

Yhteisölle vahvistetaan yleinen enimmäistakuukynnys, jonka suuruus on 350 000 tonnia raakatupakkaa lehtinä satovuotta kohti. Vuoden 1993 sadolle kyseinen kynnys on kuitenkin vahvistettu 370 000 tonniksi.

Tämän takuukynnyksen puitteissa neuvosto vahvistaa vuosittain perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen erityiset takuukynnykset kullekin lajikeryhmälle ottaen huomioon erityisesti kyseisten tuotantoalueiden markkinaolosuhteet ja yhteiskunnallis-taloudelliset ja maataloudelliset olosuhteet.

9 artikla

1 Takuukynnysten noudattamisen varmistamiseksi satovuosille 1993–1997 otetaan käyttöön jalostuskiintiöjärjestelmä.

2 Neuvosto jakaa satovuosittain perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen tuottajajäsenvaltioiden kesken kunkin lajikeryhmän käytettävissä olevat määrät.

3 Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen määrien perusteella ja tämän kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista jäsenvaltiot jakavat siirtymäkauden aikana satovuosien 1993 ja 1994 jalostuskiintiöt ensimmäisen jalostusasteen yritysten kesken suhteessa viimeistä satovuotta edeltävien kolmen vuoden aikana jalostukseen toimitettujen määrien keskiarvoon lajikeryhmittäin. Vuoden 1992 tuotantoa ja kyseiseltä satovuodelta peräisin olevia toimituksia ei kuitenkaan oteta huomioon. Tämä jakaminen ei vaikuta yksityiskohtaisiin sääntöihin jalostuskiintiöiden jakamisesta seuraavina satovuosina.

Ensimmäisen jalostusasteen yrityksille, jotka ovat aloittaneet toimintansa vertailuajanjakson alkamisen jälkeen, myönnetään ohjemäärä suhteessa niiden määrien keskiarvoon, jotka ne ovat toimintansa aikana toimittaneet jalostukseen.

Niitä ensimmäisen jalostusasteen yrityksiä varten, jotka ovat aloittaneet toimintansa satovuoden tai sitä edeltäneen vuoden aikana, jäsenvaltiot varaavat kaksi prosenttia lajikeryhmittäin käytettävissään olevista kokonaismääristä. Tämän prosenttiosuuden puitteissa kyseiset yritykset saavat kiintiökseen määrän, joka on enintään 70 prosenttia niiden jalostuskapasiteetista, sillä edellytyksellä, että ne esittävät riittävät takeet toimintansa tehokkuudesta ja jatkuvuudesta.

4 Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jakaa kiintiöt suoraan tuottajille, jos niillä on käytettävissään kaikkien viljelijöiden tuotannosta kolmen viimeistä satovuotta edeltävän satovuoden ajalta tarvittavat täsmälliset tiedot, jotka on eritelty tuotettujen ja jalostusyrityksiin toimitettujen lajikkeiden ja määrien mukaan.

5 Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun kiintiöiden jakamisen yhteydessä ei vertailutuotantoa laskettaessa oteta huomioon raakatupakkamääriä, jotka ylittävät asetuksen (ETY) N:o 727/70 mukaisesti noudatettavat taatut enimmäismäärät.

Tarvittaessa tuotanto otetaan huomioon ainoastaan sen kiintiön puitteissa, joka on myönnetty kyseisten vuosien aikana.

10 artikla

Ensimmäisen jalostusasteen yritys ei saa solmia viljelysopimuksia eikä vastaanottaa korvausta palkkiosummasta sellaisista määristä, jotka ylittävät sille tai tuottajalle myönnetyn kiintiön.

11 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ne sisältävät erityisesti 9 artiklan 5 kohdassa säädetyt tarkistukset kiintiöiden jakamisessa sekä kiintiöiden vaikutuksia tuottajiin koskevat ennakkoehdot, erityisesti verrattuna heidän aikaisempaan tilanteeseensa.

III OSASTO

Tuotannonohjaustoimenpiteet

12 artikla

1 Tarjonnan keskittämiseksi ja sen mukauttamiseksi laadullisesti markkinoiden tarpeisiin myönnetään erityistukena 10 prosenttia palkkion määrästä, jos viljelysopimukset solmitaan ensimmäisen jalostusasteen yrityksen ja hyväksytyn tuottajaryhmittymän välillä ja kyseisten sopimusten kohteena olevat toimitukset kattavat sanotun ryhmittymän jäsenten kokonaistuotannon.

2 Erityistukea maksetaan tuottajaryhmittymälle tuotannon järjestämisen ja ohjaamisen parantamiseksi.

3 Komissio määrittää yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ne sisältävät erityisesti sääntöjä, jotka koskevat:

— erityistuesta osalliseksi pääsevien tuottajaryhmittymien määrittelemistä,

— ryhmittymän hyväksymisen edellytyksiä,

— erityistuen käyttöä.

13 artikla

1 Perustetaan yhteisön tupakka-alan tutkimus- ja tiedotusrahasto. Se rahoitetaan pidättämällä palkkion maksamisen yhteydessä enintään yksi prosentti palkkion määrästä.

2 Kyseinen rahasto rahoittaa ja sovittaa yhteen tutkimus- ja tiedotusohjelmia, joiden tarkoituksena on syventää tupakan haittavaikutuksia ja asianmukaisia ennalta ehkäiseviä ja parantavia toimenpiteitä koskevaa tietämystä, sekä ohjata yhteisön tuotantoa mahdollisimman vähän haitallisten tupakkalajikkeiden ja -laatujen suuntaan.

3 Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Komissio päättää 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen lajikkeita Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc sekä Geudertheimer-hybridejä koskevasta kolmevuotisohjelmasta tuotantosuunnan muuttamiseksi markkinoita paremmin vastaavien lajikkeiden tai muiden maataloustuotteiden suuntaan. Kyseisen ohjelman toteuttaminen aloitetaan vuoden 1993 sadosta. Siihen voi sisältyä erityistoimenpiteitä, joilla on tarkoitus korvata tuotantosuunnan muutoksesta mahdollisesti aiheutuvat tulojen menetykset.

IV OSASTO

Järjestelmä kolmansien maiden kanssa käytävästä kaupasta

15 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä tai jollei komissio 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen toisin päätä, on kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletty:

a) kaikkien vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen periminen;

b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden toteuttaminen.

16 artikla

1 Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteet vaarantuvat, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

2 Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarpeellisista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos asia on tullut komission käsiteltäväksi jäsenvaltion pyynnöstä, komissio tekee päätöksensä siitä 24 tunnin kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3 Jäsenvaltiot voivat saattaa neuvoston käsiteltäväksi komission toteuttaman toimenpiteen kolmen arkipäivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

V OSASTO

Yleiset määräykset ja siirtymäkautta koskevat järjestelyt

17 artikla

Ennalta aavistamattomien markkinaolosuhteiden varalta voidaan toteuttaa poikkeuksellisia markkinatukitoimenpiteitä 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa ainoastaan siinä laajuudessa ja sellaiseksi kestoajaksi kuin on ehdottoman välttämätöntä kyseisten markkinoiden tukemisen kannalta.

18 artikla

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

19 artikla

Edellä I ja III osaston mukaisesti aiheutuvat menot katsotaan asetuksen (ETY) N:o 729/70 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuiksi menoiksi.

20 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet yhteisön säännösten noudattamisen varmistamiseksi raakatupakka-alalla. Tämän vuoksi niiden on ilmoitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen antamisesta hallintaa ja valvontaa koskevista käytännön toimenpiteistä, joita ne aikovat toteuttaa. Komissio hyväksyy kyseiset toimenpiteet tai vaatii niihin tarvittavat tarkistukset kolmen kuukauden kuluessa mainitusta ilmoituksesta. Jälkimmäisessä tapauksessa jäsenvaltion on tehtävä tarpeelliset mukautukset toimenpiteisiinsä mahdollisimman nopeasti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä kaikista kansallisiin säännöksiin tehdyistä muutoksista, ja komissio tutkii ne samojen sääntöjen mukaisesti.

2 Kukin tuottajajäsenvaltio perustaa oman oikeusjärjestyksensä mukaisesti erityisen toimielimen, jonka tehtävänä on suorittaa valvontaa yhteisön tupakkajärjestelmän puitteissa. Kuitenkin ne jäsenvaltiot, joiden 9 artiklan 2 kohdan mukainen takuukynnys on alle 45 000 tonnia, voivat päättää olla perustamatta tällaista toimielintä.

3 Toimielin on hallinnollisesti täysin riippumaton. Asianomainen jäsenvaltio myöntää sille kaikki toimivaltuudet, jotka ovat tarpeen sille osoitettujen tehtävien hoitamisessa.

Toimielin koostuu toimihenkilöistä, joiden lukumäärä ja koulutus mahdollistavat edellä mainittujen tehtävien suorittamisen.

4 Ennen kunkin markkinavuoden alkua asianomainen jäsenvaltio laatii toimielimen ehdotuksesta alustavan talousarvion ja toimintaohjelman, jotka jäsenvaltio toimittaa komissiolle ja joiden tarkoituksena on varmistaa palkkiojärjestelmän asianmukainen soveltaminen. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota tekemään alustavaan talousarvioon ja toimintaohjelmaan tarkoituksenmukaisiksi katsomansa muutokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltion omaa vastuuta.

Komission toimihenkilöt voivat milloin tahansa seurata toimielimen harjoittamaa toimintaa.

Toimielin antaa määräajoin jäsenvaltiolle ja komissiolle kertomuksen toiminnastaan. Kyseisessä kertomuksessa on esitettävä mahdollisesti esiin tulleet vaikeudet ja annettava tarpeen mukaan valvontajärjestelmää koskevia parannusehdotuksia.

5 Toimielimen todelliset menot katetaan 50-prosenttisesti Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion puitteissa, ja jäljelle jäävän osan rahoituksesta vastaa asianomainen jäsenvaltio.

6 Komissio päättää 5 kohdassa tarkoitettujen menojen vuosittaisesta summasta asianomaisten jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella. Tämä summa myönnetään sen jälkeen, kun komissio on todennut, että kyseinen toimielin on perustettu ja se on suorittanut tehtävänsä. Toimielimen perustamisen ja toiminnan helpottamiseksi kyseinen summa voidaan maksaa ennakkoerissä pitkin vuotta toimielimen vuositalousarvion perusteella, joka laaditaan yhteisymmärryksessä jäsenvaltion ja komission kanssa aina ennen seuraavan vuoden lokakuun loppua.

7 Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta 2–4 kohdan nojalla nimitetyt toimielimet:

— pääsevät tuotanto- ja jalostuslaitoksiin sekä kaupan tiloihin,

— voivat tutustua kirjanpitotietoihin ja muihin valvonnan kannalta tarpeellisiin asiakirjoihin ja ottaa näistä jäljennöksiä tai otteita,

— voivat pyytää tarvittavia tietoja.

8 Komissio antaa 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

21 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission on annettava toisilleen tiedoksi kaikki tämän asetuksen soveltamisen edellyttämät tiedot. Yksityiskohtaiset säännöt tällaisten tietojen toimittamisesta ja jakelusta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

Perustetaan tupakkaa käsittelevä hallintokomitea, jäljempänä "komitea", joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

23 artikla

1 Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa näistä toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa käsiteltävänä olevan asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa neuvoston komission ehdotuksesta tekemille päätöksille määrätyllä enemmistöllä. Äänestyksissä komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan sanotussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

2 Komissio päättää toimenpiteistä, jotka pannaan välittömästi täytäntöön. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio toimittaa ne heti tiedoksi neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden täytäntöönpanoa enintään yhdellä kuukaudella edellä mainitusta tiedoksi antamisesta.

3 Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa säädetyssä määräajassa.

24 artikla

Komitea voi käsitellä muitakin kysymyksiä, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

25 artikla

Tätä asetusta on sovellettava siten, että otetaan huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet.

26 artikla

Ennen 1 päivää huhtikuuta 1996 komissio esittää neuvostolle I ja II osastossa säädettyjä järjestelmiä koskevan ehdotuksen, jota sovelletaan satovuodesta 1998 alkaen. Neuvosto tekee päätöksen kyseisestä ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Jos on tarpeen helpottaa siirtymätoimenpiteillä siirtymistä asetuksella (ETY) N:o 727/70 käyttöön otetusta järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään, nämä toimenpiteet annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

28 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 727/70 satovuodesta 1993 alkaen.

29 artikla

Tätä asetusta sovelletaan satovuodesta 1993.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 30 päivänä kesäkuuta 1992.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Arlindo MARQUES CUNHA

LIITE

TUPAKKALAJIKKEIDEN LUOKITUS RYHMITTÄIN

I FLUE CURED
- Virginia
- Virginia D ja sen hybridit
- Bright

II LIGHT AIR CURED
- Burley
- Badischer Burley ja sen hybridit
- Maryland

III DARK AIR CURED
- Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso
- Paraguay ja sen hybridit
- Dragon vert ja sen hybridit
- Philippin
- Petit Grammont (Flobecq)
- Semois
- Appelterre
- Nijkerk
- Misionero ja sen hybridit
- Rio Grande ja sen hybridit
- Forchheimer Havanna IIc
- Nostrano del Brenta
- Resistente 142
- Gojano
- Geudertheimer-hybridit
- Beneventano
- Brasile Selvaggio ja sen kaltaiset lajikkeet
- Fermentoitu Burley
- Havanna

IV FIRE CURED
- Kentucky ja sen hybridit
- Moro di Cori
- Salento

V SUN CURED
- Xanti-Yakà
- Perustitza
- Samsun
- Erzegovina ja sen kaltaiset lajikkeet
- Myrodata Smyrnis, Trapezous ja Phi I
- Muu kuin perinteinen Kaba Koulak
- Tsebelia
- Mavra

VI Basmas

VII Katerini ja sen kaltaiset lajikkeet

VIII Perinteinen Kaba Koulak
- Elassona
- Myrodata Agrinion
- Zichnomyrodata